

fri Beværternæring. Det ærede Medlem maa vide fra de to Aar, jeg har siddet i Udvalget, at jeg aldrig nogen Sinde har været Ven deraf. Jeg har kun præciseret, at der her i Salen og ude i den brede Befolkning findes en stor Mængde Mennesker, som kræver den frie Beværternæring. Jeg tror ikke, det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) staaer principmæssig derpaa, lige saa lidt som jeg gør det, og det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) har altsaa misforstaaet mig. Paa samme Maade gaar det, naar han udtalte, at jeg havde sagt, at Beværterne vare intelligente Folk. Jeg har sagt, at de fleste Beværterforretninger nu indehaves af Folk, som man rolig kan sætte i Klasse med andre Mennesker, og lige overfor de stærke Angreb, der jævnlig rettes mod Beværterklassen i sin Helhed, har jeg kun sagt, at man har ikke Lov til at skære alle over een Kam, der findes brodne Kar i alle Lande, men Medlemmerne af Beværterstanden her i Landet maa ikke anses for at være mindre værd end andre Statsborgere.

A. C. Meyer: Jeg ønsker at sige til den højtærede Minister, at naar han mener, at man ikke skal lade denne Sag sortere under Kommunalbestyrelserne, fordi man derved vil bringe dette specielle Spørgsmaal ind i de almindelige Afgørelser, som finde Sted i en Kommune, tror jeg, at man til dette godt kan sige, at det er allerede sket. Og jeg er ikke helt sikker paa, om dette ikke vil være langt at foretrække fremfor en Agitation, der, drevet ud fra de Grundsætninger, som findes i Lovforslaget, ofte kunde blive af en saadan Art, at det ikke vilde være det mest tiltalende Billede, der derved fremkom i en Kommune. Med al Ære og Respekt for Afholdsmændene tror jeg, at Sagen kan opfanatisere i saa høj Grad, at man ved en Agitation af den Art maaske sigtede over Maalet. Jeg tror derfor, at naar vi have Kommunalbestyrelser, der ere udgaaede af den almindelige Valgret, vil det være forsvarligt at lade den Sag afgøre af Kommunalbestyrelserne eventuelt med en Appel til Vælgerne. Men som sagt, det er den Slags Spørgsmaal, man nærmere kan undersøge, og det er muligt, at man kan naa en Overenskomst paa dette Omraade.

Til det ærede Medlem fra Nibe skal jeg sige, at det er dog ganske umuligt, at man kan have opgivet Princippet: fri Beværternæring, naar man i den Betænkning, som har foreligget, har udtalt sig derfor.

Men ganske vist, hvis de Krav, man stiller til den fri Beværternæring, ikke kunne imødekommes — og jeg er selvfølgelig i høj Grad i Tvivl om, at de kunne det — maa man skride til en Behandling af Lovbestemmelser som dem, der her foreligge, og det vilde vi ogsaa subsidært have sluttet os til. Men mit principale Standpunkt er unægtelig stadig dette, at kunde man faa saadanne Beværtningssteder, Kroer, Lokalteter, at de svarede til de Krav, man maatte stille af æstetiske og hygiejniske Grunde, vilde jeg foretrække det fremfor en hvilken som helst Art af Lovbestemmelser, der virke indskrænkende.

Naar det ærede Medlem nævnedes, at det af Kriminalisterne er blevet oplyst, at der er en Mængde Beværtninger her i København, der søges af Bondefangere og andre saadanne lyssky Eksistenser, skal jeg sige, at det vel nu en Gang er saaledes, at i enhver Storby maa der være Smuthuller for saadanne Eksistenser, og jeg er ikke i Øjeblikket i Tvivl om, og det ærede Medlem kan neppe heller være i Tvivl om, at selv om man afskaffede disse Beværtninger, vilde de samme Eksistenser være her, de vilde blot søge andre Steder hen. Naar de nu søge Beværtningerne, er det, fordi disse Beværtninger netop ikke svare til de hygiejniske og æstetiske Krav, der kunne stilles. Hvis man etablerer Beværtninger med Marmorborde i lyse, luftige og gode Lokaler, hvor der er Musik, og hvor Udstyret i det hele tiltaler Øje og Sind, er jeg overbevist om, at det ikke vilde være de Steder, Bondefangere og slige Personer søgte. Nej, Sagen er, at i enhver Storby vil der under alle Samfundsforhold være lyssky Individuer, og man maa hellere have dem paa Steder, hvor man kan finde dem, end have dem splittede rundt omkring i Smaagrupper, hvor man vanskeligt kan faa fat paa dem.

Vil det ærede Medlem reformere paa dette Omraade, maa han blive Socialist, ellers lykkes det ham neppe, i alt Fald naa vi ikke til at faa den Slags Elendighed ud at Verden ved Afholdssagen, uagtet den kan bidrage sit dertil. For mig er der kun een Maade, hvorpaa der virkelig kan opnaas bedre Samfunds vilkaar, det er ved at sætte hele Samfundsapparatet i Bevægelse, og man maa hertil kræve hele Befolkningens Deltagelse i Arbejdet for bedre Kaar. Man naar ikke ideelle Samfundstilstande ved de Midler, her anføres: Afholdsbevægelsen eller andre Palliativer; hertil kræves, om jeg maa bruge det Udtryk, en Revolution af Samfundsforhol-